

Rozsudok Súdneho dvora

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

(piata komora)

z 21. októbra 2004

z 19. októbra 2004

vo veci C-8/03 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný Tribunal de première instance de Bruxelles): Banque Bruxelles Lambert SA (BBL) proti Belgickému kráľovstvu ⁽¹⁾

vo veci C-31/03 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný Bundesgerichtshof): Pharmacia Italia SpA. ⁽¹⁾

(Šiesta smernica DPH — Články 4 a 9 odsek 2 písmeno e) — Pojem osoby podliehajúcej dani — Miesto poskytovania služieb — ISŠK)

(Nariadenie (EHS) č.1768/92 — Liečivá — Dodatkové ochranné osvedčenie — Prechodná právna úprava — Po sebe nasledujúce povolenia ohľadne veterinárnych a humánnych liečiv)

(2004/C 300/33)

(2004/C 300/34)

(Jazyk konania: francúzština)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-8/03, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný Súdnemu dvoru 10. januára 2003, uznesením Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgicko) z 24. decembra 2002, v konaní medzi Banque Bruxelles Lambert SA (BBL) a Belgickým kráľovstvom, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda P. Jann, sudcovia A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts a S. von Bahr (spravodajca), generálny advokát: M. Poiares Maduro, tajomník: M.-F. Contet, hlavný referent, vyhlásil dňa 21. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

Investičné spoločnosti špekulatívneho kapitálu (ISŠK), ktorých výlučnou činnosťou je kolektívne investovanie kapitálu sústredeného od verejnosti do prevoditeľných cenných papierov v súlade so smernicou Rady 85/611/EHS z 20. decembra 1985, o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) majú postavenie osoby podliehajúcej dani v zmysle článku 4 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977, o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu - spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, v prípade ak miestom poskytovania služieb uvádzaných v článku 9 odsek 2 písmeno e) šiestej smernice, ktoré sú poskytované v prospech týchto ISŠK so sídlom v inom členskom štáte než je štát sídla poskytovateľa, je miesto kde sa nachádza sídlo týchto ISŠK.

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C-31/03, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania doručený 27. januára 2003 Súdnemu dvoru podľa článku 234 ES, rozhodnutím Bundesgerichtshof (Nemecko) zo 17. decembra 2002, vo vzťahu ku konaniu začatému na návrh Pharmacia Italia SpA, pôvodne Pharmacia & Upjohn SpA, Súdny dvor (piata komora), v zložení: predsedkyňa komory R. Silva de Lapuerta, sudcovia C. Gulmann (spravodajca) a S. von Bahr, generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 19. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

Udeleniu dodatkového ochranného osvedčenia v členskom štáte Spoločenstva ohľadne humánneho liečiva, ktorého používanie bolo v tomto členskom štáte povolené, bráni skutočnosť, že pred rozhodujúcim dňom v zmysle článku 19 odsek 1 nariadenia Rady (EHS) č. 1768/92 z 18. júna 1992 o vytvorení dodatkového ochranného osvedčenia na liečivá bolo už v inom členskom štáte Spoločenstva udelené povolenie na uvedenie toho istého výrobku ako veterinárneho liečiva na trh.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 44 z 22.2.2003

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 101 z 26.4.2003